

[Jan Køpke Christensen]

ske bemærkninger om, hvem der kan få optaget artikler i et bestemt blad eller ej. Jeg synes, det er i orden, hvis hr. Risgaard Knudsen har yderligere bemærkninger og underholdende indslag, men vent til efter ordførerrækken i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Aage Brusgaard (FP):

Det er til hr. Risgaard Knudsen. Jeg nævnte indledningsvis, at det var beklageligt, at jeg ikke kunne deltage i debatten noget før og høre alle de guldkorn, der var faldet, inden jeg kom, men jeg spurgte faktisk hr. Risgaard Knudsen plus Venstre og De Konservative, om man følte, man havde levet op til den fælles dagsorden, der blev vedtaget den 10. december 1987, hvor man bl.a. havde lovet at give hver enkelt kutter en kvote.

Hr. Risgaard Knudsen nævnte det med regeringens afgang og ville ikke kommentere hvorfor. Det går jeg ud fra også har noget med kvoter at gøre. Regeringen havde jo siddet i 10 år, og så var den kvote nok brugt op.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Nu er vi så heldigt stillet, at selv om man ikke opholder sig i salen, kan man godt høre debatten, og det, jeg har hørt på fra alle aktører, herunder den største aktør af alle, nemlig hr. Risgaard Knudsen, er en masse tekniske finurligheder.

Det er svært at forstå for os, der ikke er fagkyndige på dette område, at man ikke forholder sig til virkeligheden for de almindelige fiskere og deres familier. Det er nemlig svært for os at forstå, hvilken forskel der er på den nuværende regerings manglende indsats og den forrige regerings manglende indsats. Det er den hverdag, fiskerne den ene gang efter den anden har set i fjernsynet, uanset om de boede på Bornholm, ved den jyske vestkyst, eller hvor de boede. Den virkelighed, de har været stillet over for, er, at deres huse skulle på tvangsauktion og deres både skulle ophugges. Der var ikke nogen, der løftede en finger, andet end at man skrev nogle artikler. Hvad enten det var i Skagens Avis eller i andre aviser, var der ingen hjælp at hente. Det var kun ord.

Så var der 47.000 mennesker, der kom i krise et sted i det danske rigsfællesskab, og så var der lige pludselig ingen ende på, hvad man i dette Ting kunne gøre af gode gerninger. Jeg tænker selvfølgelig her på den krise, der har ramt Færøerne. Der ruller Ritzautelegrammer ind på skærmen hver dag, og hver dag bringer Ritzau os nye oplysninger om forhold, som ikke koster under en halv milliard kroner. Det er penge, som kommer foruden alle de mange milliarder kroner, vi allerede har givet. Det seneste telegram, som er fra i går, fortæller, at vi nu også med statens og kreditforeningernes penge skal redde den færøske fiskeriindustri.

Det er den forskel, der er, når det drejer sig om danske og færøske fiskere.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Jeg vil bare gøre fru Kirsten Jacobsen opmærksom på, at i den tid, jeg har været i Folketinget og der har været forslag fremme for at hjælpe danske fiskere, har Fremskridtspartiet stemt imod hver gang. Det er en kendsgerning.

Jan Køpke Christensen (FP):

Til den sidste bemærkning om, at hver gang, der her i Tinget har været fremsat forslag om at hjælpe fiskerne, har Fremskridtspartiet stemt imod, vil jeg bare sige, at man kan udtale sig så firkantet, at man ikke får det hele med, og dermed giver det en forkert konklusion. Havde man forklaret, hvorfor vi har stemt imod forslagene, havde sagen været en helt anden.

Dansk fiskeri, som vi nu har talt om i nogle timer, er, som vi ved, inde i sin hidtil største krise. Krisen skyldes i høj grad den politiske indblanding i erhvervet, og derfor er det i høj grad også os politikere, der kan og har mulighed for at løse en del af de problemer, fiskerierhvervet har.

I teksten til Fremskridtspartiets forespørgsel nævner vi – og lægger i øvrigt meget vægt på – at kvotesystemet skal afvikles til fordel for et system, som alene bygger på mindstemål, maskestørrelser og eventuelt fredning i gydeperioden.

Mindstemål og maskestørrelser sikrer, at det kun er de store fisk, der går i nettet. Ingen kan have noget imod, at kun de store fisk fanges. Vi må nå frem til et system, hvor det, der fanges, også lovligt bringes i land.